

ЧЕРНІГІВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД
ПОСТАНОВА

від 13 травня 2015 року справа № 825/1361/15-а

Чернігівський окружний адміністративний суд у складі:

головуючої судді	- Кашпур О.В.,
при секретарі	- Пушенко О.І.,
за участі представника позивача	- Підгорного К.Є.,
представників відповідача	- Гладченко Н.Л., -.Альбощі Л.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду справу за адміністративним позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Ашер" до Державної податкової інспекції у м. Чернігові Головного управління Державної фіскальної служби у Чернігівській області про визнання протиправними та скасування податкових повідомлень - рішень, вимоги, рішення про застосування штрафних санкцій, -

ВСТАНОВИВ:

Позивач 22.04.2015 звернувся з позовом до Державної податкової інспекції у м. Чернігові Головного управління Державної фіскальної служби у Чернігівській області і просить: визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення відповідача від 09.04.2015 р. № 0013501702 - в частині збільшення суми грошового зобов'язання за платежем : податок на доходи фізичних осіб, що сплачуються податковими агентами, із доходів платника податку у вигляді заробітної плати, на загальну суму 7567,64 грн., у тому числі 4510,76 грн. - за основним платежем та 3056,88 грн. - за штрафними (фінансовими) санкціями (штрафами); визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення - рішення ДПП в м. Чернігові від 09.04.2015 р. № 0013551702 - у повному обсязі; визнати протиправною та скасувати в повному обсязі вимогу Державної податкової інспекції у м. Чернігові Головного управління ДФС у Чернігівській області про сплату боргу (недоїмки) від 09.04.2015 р. № Ю-0013661702; визнати протиправним та скасувати в повному обсязі рішення відповідача про застосування штрафних санкцій за донарахування територіальним органом ДФС або платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску від 09.04.2015 р. № 0013601720; стягнути з Державного бюджету України на користь ТОВ «АШЕР» 182,70 грн. судового збору, сплаченого за подання позову до суду.

Свої позовні вимоги мотивує тим, що висновки ДПП в м. Чернігові про заниження позивачем бази оподаткування податком на доходи фізичних осіб та нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування через виключення з розробку такої бази середньої заробітної плати найманих працівників, які призвані на військову службу під час мобілізації, є протиправними. Як йдеться в пп. «и» пп. 165.1.1 п. 165.1 ст. 165 Податкового кодексу України, до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включаються такі доходи, як сума державної та соціальної матеріальної допомоги, державної допомоги у вигляді адресних виплат та надання соціальних і реабілітаційних послуг відповідно до закону, житлових та інших субсидій або дотацій, компенсацій (включаючи грошові компенсації інвалідам, на дітей-інвалідів при реалізації індивідуальних програм реабілітації інвалідів, суми допомоги по вагітності та пологах), винагород і страхових виплат, які отримує платник податку з бюджетів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування та у формі

фінансової допомоги інвалідам з Фонду соціального захисту інвалідів згідно із законом, у тому числі (але не виключно): сума грошової допомоги (у тому числі в натуральній формі), що надається фізичним особам або членам їхніх сімей (діти, дружина, батьки), військовослужбовцям, призваним на військову службу за призовом у зв'язку з мобілізацією, відповідно до Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей", та/або компенсаційні виплати з бюджету в межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період. Враховуючи, що ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6, ОСОБА_7 були призвані на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, а середній заробіток, який їм під час проходження служби сплачував позивач, в силу приписів ст. 119 Кодексу законів про працю України відноситься до компенсаційних виплат, ТОВ «АШЕР» на підставі пп. «и» пп. 165.1.1 п. 165.1 ст. 165 Податкового кодексу України цілком правомірно цей заробіток не включало до їх загального місячного (річного) оподаткованого доходу та не утримувало з цього доходу податок на доходи фізичних осіб, а також правомірно не включало до бази оподаткування військовим збором та бази нарахування єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Посилання відповідача на те, що відсутній порядок відшкодування компенсаційних виплат з бюджету та у Державному бюджеті України зазначені компенсаційні витрати не передбачені, середній заробіток, виплачений мобілізованим працівникам, повинен обкладатися як податком на доходи фізичних осіб, так і єдиним соціальним внеском, на загальних підставах.

Однак позивач наполягає на тому, що чинним законодавством України виконання пп. «и» пп. 165.1.1 п. 165.1 ст. 165 Податкового кодексу України та ч. 7 ст. 7 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» не ставиться в залежність від того, чи є механізм повернення відповідних коштів з бюджету та чи закладені такі кошти в Державному бюджеті України. Крім того, Постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.2015 р. № 105 затверджено Порядок виплати компенсації підприємствам, установам, організаціям у межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, який визначає механізм виплати компенсації підприємствам, установам, організаціям у межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період (далі - працівники), за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою 2501350 "Компенсація підприємствам, установам, організаціям у межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період".

Представник позивача в судовому засіданні позовні вимоги підтримав та просив позов задовольнити в повному обсязі.

Представники відповідача позовні вимоги не визнали, просили відмовити в їх задоволенні, пояснили, що чинне на час виникнення спірних правовідносин законодавство України фактично передбачало звільнення від нарахування та утримання податку з доходів фізичних осіб та єдиного соціального внеску у разі отримання платниками податку (працівниками) компенсаційних виплат з бюджету в межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період. ТОВ «Ашер» здійснювало виплату середнього заробітку за власний рахунок, тоді як для реалізації пільг необхідною умовою, визначеною законом, є надходження таких компенсаційних виплат з бюджету. Враховуючи наведене, ДПП в м. Чернігові вважає, свої дії правомірними, а оскаржувані податкові повідомлення-рішення, рішення про застосування штрафних санкцій та вимогу про сплату боргу такими, що прийняті із дотриманням норм податкового законодавства.

Заслухавши пояснення сторін, дослідивши матеріали справи, суд вважає, що позовні вимоги підлягають задоволенню, виходячи з наступного:

Встановлено, що працівниками ДПІ в м. Чернігові було проведено документальну планову виїзну перевірку Товариства з обмеженою відповідальністю «Ашер» з питань дотримання вимог податкового та іншого законодавства за період з 01.01.2013 року по 31.12.2014 року, правильності нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за період з 01.01.2011 р. по 31.12.2014 р., своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати до бюджету військового збору за період з 03.08.2014 р. по 31.12.2014 р. За підсумками перевірки складено акт від 06.04.2015 р. № 677/22/14236924.

Перевіркою встановлено порушення:

ст. 164, пп. «и» пп. 165.1.1 п. 165.1 ст. 165, п. 167.1 ст. 167, пп. 168.1.1, пп. 168.1.5 п. 168.1 ст. 168, п. 171.1 ст. 171, пп. «а» п. 176.2 ст. 176 ПКУ під час перевірки питань щодо своєчасності, достовірності, повноти нарахування, утримання та сплати податку на доходи фізичних осіб при нарахуванні доходу на користь фізичних осіб в сумі 4510,76 грн. за 2014 рік;

ст. 164, пп. «и» пп. 165.1.1 п. 165.1 ст. 165, п. 167.1 ст. 167, пп. 168.1.1, пп. 168.1.5 п. 168.1 ст. 168, п. 171.1 ст. 171, пп. «а» п. 176.2 ст. 176, п. 16-1 підрозділу 10 розділу XX ПКУ під час перевірки правильності нарахування, обчислення та сплати військового збору в сумі 417,47 грн. за 2014 рік;

абз. 1 частини 2 ст. 6, ст. 7, ст. 8 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» при проведенні перевірки правильності нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, в результаті чого донараховано єдиного внеску за березень - грудень 2014 року в сумі 22030,71 грн.

На підставі акту перевірки ДПІ в м. Чернігові було прийнято:

податкове повідомлення-рішення № 0013501702 від 09.04.2015 року, яким позивачу було збільшено суму грошового зобов'язання за платежем : податок на доходи фізичних осіб, що сплачуються податковими агентами, із доходів платника податку у вигляді заробітної плати на 8077,64 грн., у тому числі 4510,76 грн. - за основним платежем та 3566,88 грн. - за штрафними (фінансовими) санкціями (штрафами).

податкове повідомлення - рішення від 09.04.2015 року № 0013551702, яким ТОВ «АШЕР» збільшено суму грошового зобов'язання за платежем : військовий збір на суму 670,66 грн., у тому числі 417,47 грн. - за основним платежем та 253,19 грн. - за штрафними (фінансовими) санкціями (штрафами);

вимогу про сплату боргу (недоїмки) від 09.04.2015 р. № Ю-0013661702, якою відповідно до статті 25 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» відповідач вимагає від ТОВ «АШЕР» сплатити суму недоїмки зі сплати єдиного внеску, штрафів та пені на загальнообов'язкове державне соціальне страхування в сумі 22030,71 грн., у тому числі 22030,71 грн. - недоїмка;

рішення від 09.04.2015 р. № 0013601702 про застосування штрафних санкцій за донарахування територіальним органом ДФС або платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску, яким ДПІ в м. Чернігові застосовано до ТОВ «АШЕР» штрафні санкції у розмірі 9223,63 грн. за своєчасно не нараховану суму єдиного внеску.

В ході проведеної перевірки ДПІ в м. Чернігові було встановлено, що в 2014 р. на підприємстві працювали ОСОБА_4 на посаді вантажника, ОСОБА_5 на посаді комірника, ОСОБА_6 на посаді водія автотранспортних засобів та ОСОБА_8 на посаді водія навантажувача.

Згідно Указу Президента України «Про часткову мобілізацію», затвердженого Законом України від 17.03.2014 р. № 1126-VII, вказані працівники призвані на військову службу, у тому числі: ОСОБА_4 з 18.03.2014 р.; ОСОБА_8 з 20.03.2014 р.; ОСОБА_6 з 22.03.2014 р.; ОСОБА_5 з 31.03.2014 р.

Зазначене підтверджується листом Чернігівського об'єднаного міського військового комісаріату від 19.03.2014 р. № 577, довідкою Військової частини А1815 від 20.03.2014 р. № 81, листом Прилуцько-Варвинського об'єднаного міського військового комісаріату від 22.03.2014 р. № 380 та повісткою Чернігівського об'єднаного міського військового комісаріату на ім'я ОСОБА_5

Відповідно до ч. 3 ст. 119 Кодексу законів про працю України за працівниками, призваними на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період або прийнятими на військову службу за контрактом у разі виникнення кризової ситуації, що загрожує національній безпеці, оголошення рішення про проведення мобілізації та (або) введення воєнного стану на строк до закінчення особливого періоду або до оголошення рішення про демобілізацію, але не більше одного року, зберігаються місце роботи, посада і компенсується із бюджету середній заробіток на підприємстві, в установі, організації, в яких вони працювали на час призову, незалежно від підпорядкування та форми власності. Виплата таких компенсацій із бюджету в межах середнього заробітку проводиться за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до ч. 3 ст. 39 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» за громадянами України, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, але не більше одного року, зберігаються місце роботи (посада), середній заробіток на підприємстві, в установі, організації, незалежно від підпорядкування та форм власності.

Відповідно до зазначених вимог наведених норм чинного законодавства України за працівниками, прізвища яких наведені вище ТОВ «АШЕР» зберігалася місце роботи, посада та усім їм позивач сплачував середній заробіток, який у подальшому має компенсуватися із бюджету.

Згідно пп. 162.1.1 п. 162.1 ст. 162 Податкового кодексу України фізична особа - резидент, яка отримує доходи як з джерела їх походження в Україні, так і іноземні доходи, є платником податку на доходи фізичних осіб.

Відповідно до пп. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 Податкового кодексу України об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід.

Відповідно до п. 164.1 ст. 164 Податкового кодексу України базою оподаткування є загальний оподатковуваний дохід, з урахуванням особливостей, визначених цим розділом. Загальний оподатковуваний дохід - будь-який дохід, який підлягає оподаткуванню, нарахований (виплачений, наданий) на користь платника податку протягом звітного податкового періоду.

Як зазначено в пп.п. 164.1.1, 164.1.2, 164.1.3 п. 164.1 ст. 164 Податкового кодексу України, загальний оподатковуваний дохід складається з доходів, які остаточно оподатковуються під час їх нарахування (виплати, надання), доходів, які оподатковуються у складі загального річного

оподатковуваного доходу, та доходів, які оподатковуються за іншими правилами, визначеними цим Кодексом.

Загальний місячний оподатковуваний дохід складається із суми оподатковуваних доходів, нарахованих (виплачених, наданих) протягом такого звітного податкового місяця.

Загальний річний оподатковуваний дохід дорівнює сумі загальних місячних оподатковуваних доходів, іноземних доходів, отриманих протягом такого звітного податкового року, доходів, отриманих фізичною особою - підприємцем від провадження господарської діяльності згідно із статтею 177 цього Кодексу, та доходів, отриманих фізичною особою, яка провадить незалежну професійну діяльність згідно із статтею 178 цього Кодексу.

Відповідно до пп. 164.2.1 п. 164.2 ст. 164 Податкового кодексу України до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включаються: доходи у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору (контракту).

Відповідно до пп. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 Податкового кодексу України податковий агент, який нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку податку, визначену в статті 167 цього Кодексу.

Згідно із в. п. 171.1 ст. 171 Податкового кодексу України особою, відповідальною за нарахування, утримання та сплату (перерахування) до бюджету податку з доходів у вигляді заробітної плати, є роботодавець, який виплачує такі доходи на користь платника податку.

Як зазначено в пп. «а» п. 176.2 ст. 176 Податкового кодексу України особи, які відповідно до цього Кодексу мають статус податкових агентів, зобов'язані своєчасно та повністю нараховувати, утримувати та сплачувати (перераховувати) до бюджету податок з доходу, що виплачується на користь платника податку та оподатковується до або під час такої виплати за її рахунок.

Відповідно до пп. 14.1.180 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України податковий агент щодо податку на доходи фізичних осіб - юридична особа (її філія, відділення, інший відокремлений підрозділ), самозайнята особа, представництво нерезидента - юридичної особи, інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції, які незалежно від організаційно-правового статусу та способу оподаткування іншими податками та/або форми нарахування (виплати, надання) доходу (у грошовій або негрошовій формі) зобов'язані нараховувати, утримувати та сплачувати податок, передбачений розділом IV цього Кодексу, до бюджету від імені та за рахунок фізичної особи з доходів, що виплачуються такій особі, вести податковий облік, подавати податкову звітність контролюючим органам та нести відповідальність за порушення його норм в порядку, передбаченому статтею 18 та розділом IV цього Кодексу;.

Таким чином, відповідно до зазначених норм Податкового кодексу України ТОВ «АШЕР», як податковий агент, зобов'язане утримувати та перераховувати до бюджету податок на доходи фізичних осіб з заробітної плати, яку сплачує своїм найманим працівникам.

Відповідно до пп. «и» пп. 165.1.1 п. 165.1 ст. 165 Податкового кодексу України, до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включаються такі доходи, як сума державної та соціальної матеріальної допомоги, державної допомоги у вигляді адресних виплат та надання соціальних і реабілітаційних послуг відповідно до закону, житлових та інших субсидій або дотацій, компенсацій (включаючи грошові компенсації інвалідам, на дітей-інвалідів

при реалізації індивідуальних програм реабілітації інвалідів, суми допомоги по вагітності та пологах), винагород і страхових виплат, які отримує платник податку з бюджетів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування та у формі фінансової допомоги інвалідам з Фонду соціального захисту інвалідів згідно із законом, у тому числі (але не виключно): сума грошової допомоги (у тому числі в натуральній формі), що надається фізичним особам або членам їхніх сімей (діти, дружина, батьки), військовослужбовцям, призваним на військову службу за призовом у зв'язку з мобілізацією, відповідно до Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей", та/або компенсаційні виплати з бюджету в межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період.

Таким чином, суд приходять до висновку про те, що в силу прямої вимоги ст. 165 ПК України ТОВ «АШЕР», як податковий агент звільнений від обов'язку нараховувати, утримувати та сплачувати до бюджету податок з доходу фізичних осіб на суми компенсаційних виплат з бюджету в межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, оскільки зазначені види виплат не включаються до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку. Тобто, висновки ДПІ в м. Чернігові про заниження позивачем бази оподаткування податком на доходи фізичних осіб не відповідають дійсності, оскільки до зазначеної бази відповідно до вимог пп. «и» пп. 165.1.1 п. 165.1 ст. 165 Податкового кодексу України не включаються середній заробіток працівників ТОВ «АШЕР» ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6, ОСОБА_8, які призвані на військову службу по мобілізації.

Постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.2015 р. № 105 затверджено Порядок виплати компенсації підприємствам, установам, організаціям у межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, який визначає механізм виплати компенсації підприємствам, установам, організаціям у межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період (далі - працівники), за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою 2501350 "Компенсація підприємствам, установам, організаціям у межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період" (далі - бюджетні кошти).

Згідно п. 4 даного Порядку для виплати компенсації підприємство, установа або організація подає щомісяця до 15 числа органу соціального захисту населення звіт про фактичні витрати на виплату середнього заробітку працівникам згідно з додатком 1, погоджений районним (міським) військовим комісаріатом, який здійснював призов працівника на військову службу, в частині підтвердження призову та проходження військової служби, для подання до 19 числа їх копій, а також зведених звітів про фактичні витрати на виплату середнього заробітку працівникам згідно з додатком 2 структурним підрозділам соціального захисту населення.

Пунктом 6 Порядку встановлено, що виплата компенсації проводиться підприємствами, установами, організаціями у строки, визначені статтею 115 Кодексу законів про працю України.

Відповідно до ст. 115 Кодексу законів про працю України заробітна плата виплачується працівникам регулярно в робочі дні у строки, встановлені колективним договором або нормативним актом роботодавця, погодженим з виборним органом первинної профспілкової організації чи іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом (а в разі відсутності таких органів - представниками, обраними і уповноваженими трудовим колективом), але не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує шістнадцяти календарних днів, та не пізніше семи днів після закінчення періоду, за який здійснюється виплата.

Виходячи з викладеного, суд приходить до висновку про те, що підприємство здійснює нарахування та виплату середньої заробітної плати працівникам, що мобілізовані, у строки встановлені ст. 115 Кодексу законів про працю України, після чого звертається до органу соціального захисту населення звіт про свої витрати, та кошти компенсуються за рахунок державного бюджету, таким чином суд вважає, що посилення відповідача на те, що не включаються до бази оподаткування податком на доходи фізичних осіб лише суми, що перераховані підприємству з бюджету є помилковими, оскільки по-перше ст. 165 ПК України не встановлює таких обмежень, а по-друге Постанова Кабінету Міністрів України від 04.03.2015 р. № 105 встановлює обов'язок податкового агента сплатити працівнику суму коштів та не передбачає строків проведення компенсації таких коштів.

Враховуючи наведене, суд вважає, що ДПІ в м. Чернігові протиправно з порушенням вимог податкового законодавства донарахувала ТОВ «АШЕР» податкові зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб, що сплачуються податковими агентами, а тому податкове повідомлення-рішення № 0013501702 від 09.04.2015 року в частині нарахування ТОВ «АШЕР» грошового зобов'язання в сумі 7567,64 грн. (4510,76 грн. - за основним платежем та 3056,88 грн. - за штрафними санкціями) є неправомірним та підлягає скасуванню.

Щодо позовних вимог про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення № 0013551702 від 09.04.2015 року, то суд вважає, що вони підлягають задоволенню, виходячи з наступного.

Згідно п. 16 1 підрозділу 10 «Інші перехідні положення» розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України тимчасово, до набрання чинності рішенням Верховної Ради України про завершення реформи Збройних Сил України, встановлюється військовий збір.

Платниками збору є особи, визначені пунктом 162.1 статті 162 цього Кодексу.

Об'єктом оподаткування збором є доходи, визначені статтею 163 цього Кодексу.

Ставка збору становить 1,5 відсотка від об'єкта оподаткування, визначеного підпунктом 1.2 цього пункту.

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) збору до бюджету здійснюються у порядку, встановленому статтею 168 цього Кодексу, за ставкою, визначеною підпунктом 1.3 цього пункту.

Відповідальними за утримання (нарахування) та сплату (перерахування) збору до бюджету є особи, визначені у статті 171 цього Кодексу.

Платники збору зобов'язані забезпечувати виконання податкових зобов'язань у формі та спосіб, визначені статтею 176 цього Кодексу.

Звільняються від оподаткування збором доходи, що згідно з розділом IV цього Кодексу не включаються до загального оподаткованого доходу фізичних осіб (не підлягають оподаткуванню, оподатковуються за нульовою ставкою), крім доходів, зазначених у підпунктах 165.1.2, 165.1.18, 165.1.25, 165.1.51, 165.1.52 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу.

Враховуючи, що ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6, ОСОБА_7 були призвані на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, а середній заробіток, який їм під час проходження служби сплачував позивач, будучи компенсаційною виплатою згідно пп. «и» пп. 165.1.1 п. 165.1 ст. 165 Податкового кодексу України не включається до їх загального місячного

(річного) оподаткованого доходу, цей заробіток відповідно до п. 1.7 п. 16 1 підрозділу 10 «Інші перехідні положення» розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України звільняється від оподаткування військовим збором.

Враховуючи наведене, суд приходить до висновку про протиправність винесеного ДПІ в м. Чернігові податкового повідомлення-рішення № 0013551702 від 09.04.2015 року про збільшення позивачу грошового зобов'язання з платежем військовий збір.

Згідно п.п. 1, 2 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» платниками єдиного внеску, зокрема, є роботодавці - підприємства, установи та організації, інші юридичні особи, утворені відповідно до законодавства України, незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, які використовують працю фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, чи за цивільно-правовими договорами, та працівники - громадяни України, іноземці (якщо інше не встановлено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України) та особи без громадянства, які працюють на підприємствах, в установах та організаціях, в інших юридичних осіб, зазначених в абзацах другому та восьмому пункту 1 цієї частини.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 7 даного Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» єдиний внесок нараховується: для платників, зазначених у пунктах 1 (крім абзацу сьомого), 2, 3, 6, 7 і 8 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України "Про оплату праці", та суму винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами.

Згідно ч. 6 ст. 7 даного Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» нарахування єдиного внеску за платників, зазначених у пунктах 2, 3, 6, 7, 8, 9 та 11 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється платниками, зазначеними у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, за рахунок сум, на які єдиний внесок нарахований.

В ч. 8 ст. 9 даного Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зазначено, що платники єдиного внеску, крім платників, зазначених у пунктах 4 і 5 частини першої статті 4 цього Закону, зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 20 числа наступного місяця, крім гірничих підприємств, які зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 28 числа наступного місяця.

При цьому платники, зазначені у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, під час кожної виплати заробітної плати (доходу, грошового забезпечення), на суми якої (якого) нараховується єдиний внесок, одночасно з видачею зазначених сум зобов'язані сплачувати нарахований на ці виплати єдиний внесок у розмірі, встановленому для таких платників (авансові платежі)

Відповідно до ч. 7 ст. 7 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», перелік видів виплат, на які не нараховується єдиний внесок, затверджується Кабінетом Міністрів України. Не нараховується на виплати та не утримується єдиний внесок з виплат, що компенсуються з бюджету в межах

середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період.

Таки чином, ч. 7 ст. 7 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» виключає з розрахунку бази нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування середній заробіток працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, тобто позивачем правомірно у відповідності до вимог законодавства не розраховувався єдиний соціальний внесок на заробітною платню ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6, ОСОБА_7

Враховуючи зазначене, суд вважає, що вимога ДПІ в м. Чернігові про сплату боргу (недоїмки) зі сплати єдиного внеску, штрафів та пені на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від 09.04.2015 р. № Ю-0013661702 є протиправною та підлягає скасуванню.

Відповідно до п. 3 ч. 11 ст. 25 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» орган доходів і зборів застосовує до платника єдиного внеску такі штрафні санкції : за donaraxування органом доходів і зборів або платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску накладається штраф у розмірі 10 відсотків зазначеної суми за кожний повний або неповний звітний період, за який donaraxувано таку суму, але не більш як 50 відсотків суми donaraxуваного єдиного внеску.

Враховуючи, що ТОВ «АШЕР» при розрахунку бази для визначення суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування не було порушено вимоги Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» відтак і застосування штрафних санкцій за порушення, якого не вичнялось є протиправним, а тому позовні вимоги про визнання протиправним та скасування рішення ДПІ в м. Чернігові від 09.04.2015 р. № 0013601702 про застосування штрафних санкцій за donaraxування територіальним органом ДФС або платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску підлягають задоволенню.

Згідно ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до ч. 2 ст. 71 КАС України в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Виходячи з наведеного, а саме з того, що позивач під час сплати податку на доходи фізичних осіб, військового збору та єдиного внеску позивач вимог чинного законодавства не порушив, суд приходить до висновку, що позовні вимоги про визнання протиправними та скасування податкових повідомлень-рішень ДПІ в м. Чернігові № 0013501702 від 09.04.2015 року в частині, № 0013551702 від 09.04.2015 року повністю, вимоги № Ю-0013661702 від 09.04.2015 року та рішення № 0013601702 від 09.04.2015 року підлягають задоволенню.

Відповідно до ч. 1 ст. 94 Кодексу адміністративного судочинства України якщо судові рішення ухвалені на користь сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, суд присуджує всі здійснені нею документально підтверджені судові витрати з Державного бюджету України (або відповідного місцевого бюджету, якщо іншою стороною був орган місцевого самоврядування, його посадова чи службова особа).

Керуючись статтями 160-163 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

ПОСТАНОВИВ:

Позовні вимоги задовольнити в повному обсязі.

Визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення Державної податкової інспекції у м. Чернігові Головного управління Державної фіскальної служби у Чернігівській області № 0013501702 від 09.04.2015 року в частині збільшення суми грошового зобов'язання за платежем: податок на доходи фізичних осіб, що сплачуються податковими агентами, із доходів платника податку у вигляді заробітної плати, на загальну суму 7567,64 грн., у тому числі 4510,76 грн. - за основним платежем та 3056,88 грн. - за штрафними (фінансовими) санкціями.

Визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення Державної податкової інспекції у м. Чернігові Головного управління Державної фіскальної служби у Чернігівській області № 0013551702 від 09.04.2015 року.

Визнати протиправною та скасувати вимогу Державної податкової інспекції у м. Чернігові Головного управління Державної фіскальної служби у Чернігівській області про сплату боргу (недоїмки) № Ю-0013661702 від 09.04.2015 року.

Визнати протиправним та скасувати рішення Державної податкової інспекції у м. Чернігові Головного управління Державної фіскальної служби у Чернігівській області про застосування штрафних санкцій за донарахування територіальним органом ДФС або платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску № 0013601702 від 09.04.2015 року.

Стягнути з Державного бюджету України 182 грн. 70 коп. судових витрат на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "Ашер".

Постанова суду набирає законної сили в порядку статей 167,186 Кодексу адміністративного судочинства України та може бути оскаржена до Київського апеляційного адміністративного суду протягом десяти днів з дня отримання її копії.

Апеляційна скарга подається до адміністративного суду апеляційної інстанції через суд першої інстанції, який ухвалив оскаржуване судове рішення.

Суддя

О.В. Кашпур